

DPN 6528

शिव महिम्नः स्तोत्र / ŚIVA MAHIMNAH STOTRA

Title :

Run. No. 7253

Cat. No.

Micro. No.

Subject Stotra

Religion : Hindu / Bauddha

Language : Skt. / New. / Nep. / Skt.- New. / Maith.- New. / New.- Nep. /

Size in cms. 13 X 7

Folios 9
(2-10)
Chapt. / act /

Lines (in a page) 7

Compl. / Incompl.

Author / translator

Scribe / donor

Date: NS / SS / VS / KS

Ruler / place

Script : New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

Illus. :

Material : palmleaf / paper / thyasaphu /

Condition : fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon : कुसुमदशननामा सर्वगन्धर्वराजः त्रिशुवाशधरमौले -

Fol. 10 b: देवदेवस्य दासः ॥ स गुरुनि जमहिम्नो ब्रह्म सवास्य

शेषस्तवनमिदमका. श्रीदिव्यदिव्यं महिम्नः ॥ ३८ ॥

कस्य विषये पदे त्वर्चो चीने पतति नमः कस्य न
 वच ॥ २॥ मधुस्फीता वाचः परमममृतं त्रिभिर्मित
 वतः सवब्रह्मन्कि वा गनु पिसुरगुरो द्विस्मपपद ॥
 नमत्वेतां वाणी गुरा कथनपुस्त्येन त्ववतः पुः
 नामीत्यर्थोस्मिन्पुनरमथ बुद्धिर्व्यवसिता ॥ ३॥
 तवैश्वर्यं जुतुमगदुदयस्त्वा प्रलयकृत् ॥ गयी
 त्वं व्यस्तो त्रेस गुरा शुभिर्मा सुतनु ॥ अत

१५७ मादि मुः स्तोत्र

1 नामस्मिन् चरदरमणीयामरमणीय विहन्तुं व्या
 ॥ शो विदधत ईहै के जडधियः ॥ ४ ॥ किमीह कि
 कायः सखत्सु किम्पायस्त्रिभुवन किमाधारो
 धाता सज्जति कीमुपादानीमिति । च ॥ अत के श्व
 र्को त्वय्येन वसुखद्वहत धियः कुत कोयं कां रामः
 चिमुषरयति मोहाय जगतः ॥ ५ ॥ अजन्मा २
 नो लोकाः किमच यववस्तोपि जगति मधि

५ धातानं किंचिद्विधिरसाद्यत्यभवति ॥ अनी
 शो वा कुर्व्याद्भवनेकः परिकरो जतो मन्दास्था
 प्रत्यं मरुवरसशोरत ईउमे ॥ ६ ॥ अनीसास्थं जाग
 पश्यति मतं वे सुवमिति प्रभिन्ने प्रस्थाने पर
 मिदमदः पथ्यमिति च ॥ रुचिनां वै विन्यादजु
 कुतिल नानापथजुषां नराणां मेको गम्यस्थ
 मसिपयसां मर्लवश्च ॥ ७ ॥ महोक्षत्पयोग

परशुरजिनं न स्पफलिनः कपालं चेती मंतववरद
 तं त्रोपकरणं । सुरास्त्रांतामृद्धिं दधति तु न वद्रूपलिहि
 तां न हि स्वात्मा रामं विषयमृगतृष्णां मुमयति ॥ ८ ॥ कु
 वं कश्चि सर्वसकलमपरस्त्व कुवमिदं परो धोवा धोवो
 जगति गदति व्यास विषये ॥ समस्ते येन स्मिन् पुरमधन
 ते विस्मित इव स्तुवनं जिह्वे मित्वां न खलु ननु धृष्टा मुख
 रता ॥ २ ॥ तवैश्वर्यं यत्नाद्यदुपरिविरिं विरुं रिरधः प

३

रिद्धे तुं यातावनलमनिलस्कन्दवपुषः । ततो नक्तिः
 अद्यान्नरगुरुगुणान्नांगिरिशयत्स्वयंतस्थे ताभ्यां त
 वकिमनुवृत्तिर्न फलति ॥ १० ॥ अयत्नादासाद्य त्रिभुव
 नमवैरिष्यतिकरं दशास्यो यद्वा दून नृतरणकारुष
 रवशान् ॥ शिरः पद्मश्रेणी रवितरणां जोरुहवले
 स्थिरायास्तनूतैस्त्रिपुररुरविस्फूर्जितमिदं ॥ ११ ॥

शुभुषात्वमेवासमधिगतसारं नुजवलंबलात्कैला
शेवित्वदधिवसतौ विक्रमयतः। मूलमोपाताले प्य
लसवलितांगुष्ठशिरसि प्रतिस्यात्वासी कुवमुप
वितो मुस्यतिखरः॥१२॥ यदृङ्गिं सूत्रास्त्रो वरदपर
मोश्चैरपिसती मधश्चक्रेवाणः परिजनविधेयत्रि
भुवनः॥ नतश्चित्रंतस्मिन्वरिवसितरित्वशरणयो
नैकस्याप्युन्नतैर्नवतिशिरसस्त्ययवनतिः॥१३॥

६

शुक्लाण्डप्रह्माण्डस्यवकितदेवासुरकृपाविधेयस्या
सीद्यस्त्रिनयनविषंसंरुतवतः॥ सकलमाघः कण्ठे न
वनकुरुते नश्रियमहो विकारोपि स्त्राघो नुवननय
नंगव्यसनिनः॥१४॥ असिद्धार्थनैवेकविदपिसदे
वासुरनरैर्निवर्तन्ते नित्यं जगति जयिनो यस्य विशि
त्वाः॥ सपश्यन्ती शत्वा मितरसुरसाधारणमनूत्स
रः स्मर्त्तव्यान्मानहिवसिषुपथ्यः परिभवः॥१५॥ म

15
10
5
0
cmts. 5 10 15 20

हीपादाघाताद्भुजतिसहस्रांशयपदं पदंविस्मोर्त्ताम्
भुजपरिघरुग्गुहगणं। मुकुटौदौस्थ्यात्पनिभृत
जटाताडिततटाजगदसायैत्वंनटसिन्ननुवामैवविभु
ता॥१६॥ वियद्यापीतारागणपुलितफेणोद्गमरुचिः
प्रवाहोवारांयः पृषतलघुदृष्टःशिरसिते॥ जगद्दीपा
कारंजलधिवलयन्नेनकृतमित्यनेनैवोन्नेयंभुत ५
मदिव्यंतववपुः॥१७॥ रथः सोणीयन्ताशतधृतिर

गेन्द्रोधनुरथोरथांगेवन्डाकौरथवरणपालिःशर
इति॥ दिधसोस्त्रेकोयंत्रिपुरतृणमाउस्वरविधिर्वि
धेयैः क्रीडन्त्योनखलुपरतंत्रापुनुधियः॥१८॥ हरि
स्त्रेसाहस्रंकमलवलिमाधायपदयोर्पदेकोणेत
स्मिन्निजमुदहरन्नेत्रकमलं॥ गतो नक्त्युडेकःप
रिणतिमसौवक्रवपुषात्रयाणांरसायैत्रिपुर
हरजागर्त्तिजगतां॥१९॥ क्रतौसुप्तेजाग्रत्त्वमसिफ

लयोगे क्रतुमतां कर्मप्रधत्तं फलति पुरुषा
राधनमृते ॥ अतस्त्वां संप्रेक्ष्यः क्रतुषु फलदानप्र
तिभुवं श्रुतौ श्रद्धां वधादृढपरि करः कर्मसु जनः
॥ २० ॥ क्रियादसौ दक्षः क्रतुपतिरधीशस्तनुमृता
मृषीणामात्विज्यं शरणदसदस्यासुरगणाः ॥ क्र
तुध्वंसस्तत्रः क्रतुषु फलदानया सनिनो कुर्वक
तुः श्रद्धाविधुरमभिवासाय हि मुखाः ॥ २१ ॥ पुजा

नाथं नाथपुसन्नमन्निकं स्वां दुहितरं गतं रोहि
द्रतां रिरमयिषु मृषास्यवपुषा ॥ धनुष्याणो र्या
तं दिवमपि सपत्राकृतममुं त्रसंतं तेषां वित्यज
ति नमृगव्याधरत्नसः ॥ २२ ॥ स्वलावणाशं साध
तधनुषमक्रायतृणवत्सुरः सुष्टं दृष्ट्वा पुरमथ न
पुष्यायुधमपि ॥ यदि स्त्रेणं देवी यमनिरतदेहा
ईघटनादवैतित्वा मक्षावतवरदमुन्धायुवनः

यः॥२३॥श्मशानेष्वाक्रीडास्मरहरपिशावाःसह
वराश्रितानस्मालेयःस्वगपिनृकरोटीपरिकरः
॥अमंगल्यंशीलंतवनवनुनामैवमखिलंतथाः
विस्मर्तृणांवरदपरममंगलमसि॥२४॥मनःपु
न्यक्तिनैसविधमवधायान्नमरुतःप्रहृष्यडोमाः
णःप्रमदसलिलोत्संगितदशः॥तदालोक्याह्लादं
कदइवनिमज्यामृतमयेदधत्यंतस्तत्त्वंकिमपिय

मिनस्तत्किलनवान्॥२५॥त्वमर्कस्तुंसोमस्तुमसि
पवनस्तुंक्रतवहस्तुमापस्तुंद्योमत्वमुधरतिरात्मात्व
मितिव॥परिहृन्नामेवंत्वयिपरिणताविभुतिगिरं
नविद्यस्तत्तत्त्वमयमिहहियत्तुंननवसि॥२६॥वः
यौतिस्रोदृत्तिस्त्रिभुवनमथोत्रीनयिसुरानकाराद्यै
वर्तेस्त्रिभिरग्निदधत्रीणविकृति॥तुरीयन्नेधामाध
तिभिरवरुधानमणुभिःसमस्तंयस्तत्त्वांशरणदगृः

15
10
5
0 cmts. 5 10 15 20

एतत्प्रोमितिपदं॥२०॥भवःशर्वोरुद्रःपशुपतिर
थोगःसहस्रहोस्तथाभीमेशानावितिपदनिधाना
कृकमिदं॥अमुष्मिन्त्युत्पेकंप्रविचरतिदेवश्रुतिर
विप्रियायास्मैधान्नेप्रणिहितनमस्योस्मिन्नवते॥
॥२८॥नमोनेदिष्टायविषयददविष्टायवनमो न
मःसोदिष्टायस्मररुमहिष्टायवनमः॥नमोव
विष्टायत्रिनयनयविष्टायवनमो नमःसर्वस्मैते ८

नदिदमितिशर्वायवनमः॥२२॥बहुलरजसेवि
श्वोत्पन्नौतवायनमो नमःप्रवलनमसेनत्सेहारे
हरायनमो नमः॥जनमुखकृतेसत्त्वोत्पन्नौमृडाय
नमो नमःप्रमहसिपदेनिस्त्रैगुण्येशिवायनमो न
मः॥३०॥कृशपरिणतिवेतःक्लेशवश्यंकवेदंक
वनवगुणसीमोल्लंघिनीशश्चवृद्धिः॥इतिचकितम
मंदीकृत्यमांनक्तिराधाहरदवरणयोस्तेवाक्यपुष्पो

१५
 १०
 पहारं ॥३१॥ असितगिरिसमं स्यात्कज्जलं सिन्धु
 पात्रे सुरनरुवरशाखा लेखनीयत्र मूर्वी ॥ लि
 खति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं तदपि तव
 गुणानामि शयारं न याति ॥३२॥ असुरसुरमुनी
 नै रर्वितस्ये नु मौले प्रथित गुण महिम्नो निर्गुण
 स्येश्वरस्य ॥ सकलसुरवरिष्ठः पुष्पदन्ता त्रिधाः
 नो रुचिरमलघुवृत्तैः स्तोत्रमेतच्चकार ॥३३॥ अ

५
 हररहरवंशं धूर्जटेः स्तोत्रमेतत्पठति परमजः
 क्त्वा मुद्विन्नः पुमान्यः ॥ सजवति शिवलोके रु
 द्धुल्यः सदात्मा प्रचुरतरधनायुः पुत्रवानकी
 र्तिमांश्च ॥३४॥ दीक्षादानं तपस्तीर्थं होमयागा
 दिकाः क्रियाः ॥ महिम्नः स्रवयाठस्य कलां नार्ह
 त्रिषोडशी ॥३५॥ समाप्नोयं समे स्तोत्रं सर्वमीः
 श्वरवर्णिनां ॥ अनुपमं मनोहारि पुण्यं गन्धर्वभा

खितं ॥ ३६ ॥ महेशान्नापरो देवो महिम्नो नापरास्तुः
तिः ॥ अघोरान्नापरो मंत्रो नास्ति तत्त्वं गुरोः परं ॥ ३७ ॥
कुसुमदशनानामासर्वगश्चर्वराजः शिशुशशधर
मौलेर्देवदेवस्य दासः ॥ सुगुरुनिजमहिम्नो भुवः
वास्यरोषास्तवनमिदमकार्षीद्विद्यादिव्यं महिम्नः ॥
॥ ३८ ॥ सुरवरमुनिपूज्यं स्वर्गमोक्षैकहेतुं पठति य
दि मनुष्यः प्राञ्जलिर्नान्यवेताः ॥ व्रजति शिवसमीपः ॥